

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullón

STUDIUL 11

Arestarea in Ierusalim

In aceasta saptamana vom vedea arestarea lui Pavel la Ierusalim. Am sa repet ce am spus saptamana trecuta: Pavel stia ce-l asteapta in Ierusalim si totusi a mers acolo. Adevaratii eroi ai lui Dumnezeu nu se duc acolo unde vor ei ci acolo unde Dumnezeu are nevoie de ei. Adu-ti aminte ca Pavel ducea la Ierusalim darurile pe care le stransese in calatoria lui, pentru a ajuta pe fratii de acolo care treceau prin momente grele. El mai stia si ca multi iudei crestini il acuzau ca este un tradator al traditiilor iudaice si il asteptau in Ierusalim. Apostolul insa, era dispus sa raspunda la toate intrebarile pe care ei le aveau. In ciuda faptului ca consiliul din Iersalim luase o decizie, inca mai existau frati care nu erau de acord si continuau sa deranjeze biserica cu aceiasi problema: noul crestin trebuia sa se circumcida pentru a deveni intai iudeu si apoi crestin. Se pare ca oamenii sunt asa dintotdeauna. Azi istoria se repeta: biserica decide un lucru dar, vedem ca exista un grup de crestini care fac ce vor in ciuda faptului ca s-a decis altceva. Daca am fost transformati de Dumnezeu nu ar trebui sa fie asa. Daca suntem condusi de Duhul Sfânt si intelegem ca Dumnezeu este Cel care conduce Biserica si nu oamenii, ar trebui sa ne supunem deciziei bisericii. Se pare ca nu invatam nimic din trecut si trebuie sa fim mereu atenti la indemnul Duhului. Duhul Sfânt ne poate calauzi dar noi trebuie sa avem inimi sensibile pentru ca acest lucru sa se poata intampla.

Imediat ce Pavel a ajuns la Ierusalim s-a dus in fata prezbiterilor. Fapte 21:18-22 spune:

„A doua zi, Pavel a mers cu noi la Iacov si toti prezbiterii s-au adunat acolo. Dupa ce le-a dat ziua buna, le-a istorisit cu deamanuntul ce facuse Dumnezeu in mijlocul Neamurilor prin slujba lui. Cand l-au auzit, au proslavit pe Dumnezeu, apoi au zis: „Vezi frate, cate mii de iudei au crezut si toti sunt plini de ravna pentru lege. Dar ei au auzit despre tine ca inveti pe toti iudeii, care traiesc printre Neamuri, sa se lepede de Moise, ca le zici sa nu-si taie copiii imprejur, si sa nu traiasca potrivit cu obiceiurile. Ce este de facut? Negresit, multimea are sa se adune caci vor auzi ca ai venit.”

Acest comentariu care era printre iudei nu era adevarat. Ceea ce Pavel invata era ceea ce decisese adunarea de la Ierusalim, adica: neamurile care veneau la crestinism nu aveau nevoie sa se taie imprejur dar iudeii care se converteau puteau in continuare sa practice ritualurile lor, nu era o problema. Aceasta fusese decizia adunarii. Chiar Pavel ii ceruse lui Timotei sa se circumcida, ca sa nu devina o pricina de poticnire pentru iudei. Pavel nu invata pe iudei ca nu trebuiau sa practice ritualurile, el doar spunea ceea ce adunarea de la Ierusalim decisese. Dar, atunci cand cineva vrea sa supere, sa condamne, sa urmareasca pe cineva, acea persoana poate chiar sa inventeze minciuni. Asta se intampla si cu iudeii de la Ierusalim. Mereu au existat oameni asa, care spun ca apara pe Dumnezeu si adevarul, dar traiesc cu traume si complexe care se traduc in acuzatii si minciuni. Aceste lucruri se intamplau atunci si se intampla si astazi. In fata acestei situatii si intr-o incercare de a rezolva problema si a promova unitatea, Pavel a facut o gresala. El a acceptat sfatul gresit al unor iudei si a implinit un ritual iudaic numit nazireu. Ar fi putut fi oricare ritual, asta conteaza mai putin. Pavel a facut acest lucru, ca sa termine cu acuzatiile false, dar ceea ce nu stia este ca, atunci cand cineva doreste sa te urmareasca, nimic nu il satisface si va continua sa te acuza pentru ca acesta este natura lui. Acesti oameni nu erau transformati de Dumnezeu. Din afara par credinciosi dar pe dinauntru nu sunt transformati dupa chipul si asemanarea Domnului Isus.

Partea a doua. Pavel isi implinea juruinta cand s-au intamplat urmatoarele: Fapte 21: 27,28
„Catre sfarsitul celor sapte zile, iudeii din Asia, cand au vazut pe Pavel in templu, au intaratat tot norodul, au pus mainile pe el si au inceput sa strige: „Barbati Israeliti, da-ti ajutor! Iata omul care propovaduieste pretutindeni si in toata lumea impotriva norodului, impotriva Legii si impotriva locasului acestuia. Ba inca a varat si pe niste Greci in Templu si a spurcat acest locas sfant.”

Este interesant ce se intampla cu spiritul de turma cand multimea acctioneaza in nestiinta de cauza, dar impinsa de cativa rauvoitori. Fapte 21:29 spune:

„In adevar vazusera mai inainte pe Trofim Efeseanul, impreuna cu el in cetate, si credeau ca Pavel il bagase in templu.”

El credeau ca Pavel il bagase in templu, dar nu era asa. Pentru acesti oameni era suficient sa presupuna ceva si deja incepeau sa actioneze si sa imprastie vestea provocand mania poporului impotriva unuia sau altuia. Aici trebuie sa ne oprim putin ca sa explicam ceva. Cand Pavel, care era iudeu crescut in traditia iudaica a ajuns la Ierusalim s-a dus la templu, dar Trofim care era din Efes si unul dintre cei convertiti prin lucrarea lui Pavel, nu avea nici un motiv sa se duca la templu sau sa participe la vreun ritual. Aceasta traditie nu facea parte din obiceiurile sale. Ca si credincios, era sub harul lui Dumnezeu si nu avea nevoie sa indeplineasca ritualuri iudaice. Dar Pavel a indeplinit tot, pentru a fi pe placul iudeilor desi stia ca nu era nevoie. El stia ca juruinta pe care o facea nu afecta cu nimic mantuirea sa. Juruinta lui Pavel a inclus probabil si un post, dar acesta nu-l afecta cu nimic, era doar un ritual. Postul nu iti da puncte extra ca sa fi mai bun in fata lui Dumnezeu. Sub principiul harului lui Dumnezeu, un crestin traieste o viata de ascultare, dar ascultarea este rezultatul mantuirii nu cauza ei.

Sa ne intoarcem la studiul nostru si vom vedea cum acesti oameni au facut mare zarva. Fapte 21:30-32 spune:

„Toata cetatea s-a pus in miscare si s-a strans norodul din toate partile. Au pus mana pe Pavel si l-au scos afara din templu, ale carui usi au fost incuiate indata. Pe cand cercau sa-l omoare s-a dus vestea la capitanul oastei ca tot Ierusalimul s-a tulburat. Acesta a luat indata ostasi si sutasi, si a alergat la ei. Cand au vazut pe capitan si pe ostasi au incetat sa mai bata pe Pavel.”

Observa amaraciunea si ura pe care o simteau acesti oameni fata de Pavel. De ce? Pentru ca el invata ca nu era necesar sa implinesti legea lui Moise pentru a fi mantuit dar, pe de alta parte, Pavel actionase in mod corect implinind unul din ritualurile poporului pentru a castiga pe iudei. Dar, daca soldatii si comandantul nu ar fi intervenit, ei ar fi omorat pe Pavel chiar atunci.

Partea a treia. Aici vom vedea discursul lui Pavel in apararea sa. Apostolul era dus la inchisoare, iar iudeii orbi de ura cereau moartea sa. Pavel insa cere sa vorbeasca multumii. Fapte 22:1

„Fratilor si parintilor, ascultati acum cuvantul meu de aparare fata de voi!”

In momentul in care Pavel a inceput sa vorbeasca in ebraica, mania oamenilor s-a mai calmat si au inceput sa asculte pe apostol ca pe unul dintre ei. Pavel a inceput sa le spuna povestea lui. Fapte 22:3 spune:

„Eu sunt Iudeu, nascut in Tarsul Ciliciei; dar am fost crescut in cetatea aceasta, am invatat la picioarele lui Gamaliel sa cunosc cu deamanuntul legea parintilor nostrii, si am fost tot atat de plin de ravna pentru Dunezeu cum sunteti si voi toti azi.”

Da-ti seama ca el era persecutat de catre liderii iudeilor, iar Pavel era unul dintre ei, fariseu, iudeu din nastere si unul dintre motivele pentru care el intelegea pe acei oameni si ii iubea, era ca el intelegea foarte bine ce simteau acestia. El le-a vorbit de trecutul lui ca sa-i castige la Hristos si este clar ca avea un curriculum excelent. Cea mai buna universitate se gasea in Tars, nu in Atena si nici in Corint. Tarsul era un oras important si un centru cultural si educational. Este foarte probabil ca Pavel sa fi studiat in universitatea din Tars, dar pe de alta parte, el invatase la Ierusalim cu Gamaliel, care era un iudeu erudit cel mai faimos al celor timpuri. Apoi a continuat spunand in versetul 4 :

„Am prigonit pana la moarte aceasta Cale, am legat si am pus in temnita barbat si femei.”

Observa ca Pavel spune „aceasta Cale”, nu mentioneaza biserica, nu spune ca persecuta pe

urmasii lui Hristos. Expresia „aceasta Cale” era un termen cu care ei erau familiarizati. Dar cand Pavel a zis „aceasta Cale” se referea la insusi Domnul Hristos, care s-a numit pe Sine Insusi: Calea, Adevarul si Viata. Practic Pavel le spunea ca are aceleasi antecedente ca ei si ca la randul lui a persecutat „Calea”. Hristos este Calea. Intr-o lume unde toate caile formeaza un fel de labirint care ne duce in locuri unde viata ne este distrusa, este bine sa stim ca Isus este Calea care nu se schimba, o cale sigura in care putem sa ne incredem. Dupa toate acestea, in urmatoarele versete Pavel relateaza convertirera sa. Nu se opreste sa aduca argumente teologice ci doar spune povestea lui, deoarece argumentul cel mai puternic al unei idei teologice este viata transformata a unei persoane. De aceea si eu in predicile mele folosesc argumente, citesc texte biblice, dar termin cu povestea unei vieti reale pentru ca acea viata ne arata cum functioneaza teoria. Cum a reactionat multimea la vorbele lui Pavel? Multimea s-a infuriat din nou si comandantul roman a hotarat sa-l interogheze cu bataie. Insa Pavel, in afara faptului ca era iudeu, avea cetatenie romana si cand a spus acest lucru comandantul s-a retras cu frica. Ca cetatean roman, Pavel nu putea sa fie supus unei astfel de torturi inainte de a fi judecat.

Partea a patra. Aici il vedem pe Pavel inaintea Sinedriului. Sa citim Fapte 23:1,2

„Pavel s-a uitat tinta la Sobor, si a zis: „Fratilor, eu am vietuit cu toata curatia cugetului meu inaintea lui Dumnezeu, pana in ziua acesta...” Marele Preot Anania a poruncit celor ce stateau langa el sa-l loveasca peste gura:”

Imagineaza-ti pe Pavel inaintea Sinedriului. Aici erau reuniti marele preot si Consiliul intreg si Pavel uitandu-se tinta la ei a inceput sa se apere. Marele preot pune pe cineva sa-l lovesca. Pavel raspunde Fapte 23:3

„Atunci Pavel i-a zis: „Te va bate Dumnezeu, parate varuit! Tu sezi sa ma judeci dupa Lege si poruncesti sa ma loveasca impotriva Legii!”

In conformitate cu legea romana, niciun om nu putea fi batut inainte ca sentinta sa fie pronuntata. Faptul ca Pavel fusese arestat si acuzat, nu dadea nimanei libertatea sa-l bata. In acele zile legea romana oferea protectie detinutilor. Dar acest incident cu apostolul Pavel ne aduce aminte ca legea oamenilor poate fi incalcata si dreptatea nu depinde de lege ci de cel care aplica legea. Cel care aplica legea poate sa faca ceea ce vrea, sa-si vanda constiinta pe bani sau sa cumpere libertatea. Sunt cei care cred ca daca am schimba guvernul sau legea, s-ar termina problemele noastre. Dar nu este asa. Ceea ce lumea are nevoie azi nu este o schimbare de lege sau de sistem, ci de o transformare autentica a inimii. Cand Pavel a raspuns marelui preot in acel fel, el nu stia cu cine vorbea. Pavel era constient ca datora supunere autoritatilor, dar se pare ca dupa acea intalnire cu Domnul Isus vederea lui nu mai era asa de buna.

Apostolul Pavel a profitat de neintelegerea dintre cele doua partide prezente acolo. Fariseii credeau in invierea mortilor in timp ce saducheii nu credeau, iar Pavel a folosit acest lucru ca sa transforme procesul lui de judecata intr-o controversa teologica intre fundamentalistii si progresistii acelor timpuri. Si nu a fost greu pentru el sa creeze aceasta situatie. Fapte 23:7-9 spune:

„Cand a zis vorbele acestea, s-a starnit o neintelegere intre Farisei si Saduchei si adunarea s-a dezbinat. Caci Saduchei zic ca nu este inviere, nici inger, nici duh, pe cand Fariseii le marturisesc pe amandoua. S-a facut o mare zarva; si cativa carturari din partida Fariseilor; s-au sculat in picioare, au inceput o cearta aprinsa si au zis: „Noi nu gasim nicio vina in omul acesta; dar daca i-a vorbit un duh sau un inger?”

Cand fariseii au aflat ca Pavel fusese si el fariseu au inceput sa-l apere. Fapte 23:10,11 spune:

„Fiindca galceava crestea, capitanul se teamea ca Pavel sa nu fie rupt in bucati de ei. De aceea a poruncit ostasilor sa se pogoare sa-l smulga din mijlocul lor, si sa-l duca in cetatui. In noaptea urmatoare, Domnul S-a aratat lui Pavel si i-a zis: „Indrazneste, Pave; caci dupa cum ai marturisit despre Mine in Ierusalim, tot asa trebuie sa marturisesti si in Roma.”

Ma emotioneaza faptul ca Pavel suferea, trecea prin momente foarte dificile, dar vine Dumnezeu la el si-i spune sa nu se preocupe deoarece totul este parte din planul Sau. Si cum a marturisit despre El in Ierusalim la fel trebuia sa faca si in Roma.

Poate ca in acest moment treci prin dificultati si, desi sti ca ai facut bine pana acum, ai mers cu Isus, ai urmat sfaturile Lui si totusi lucrurile nu merg bine. Eu iti spun sa nu disperi deoarece, lucrurile merg asa cum Dumnezeu a planuit. Nu te preocupa, suferinta nu tine la infinit. Maine va iesi soarele si vei intelege motivul pentru suferinta ta.

Ultima parte ne vorbeste de calatoria lui Pavel la Cezareea. Fapte 23:12-15 spune:

„La ziua, iudeii au uneltit si s-au legat cu blestem ca nu vor manca, nici nu vor bea, pana nu vor omori pe Pavel. Cei ce facusera legamantul acesta erau mai mult de 40. Ei s-au dus la preotii cei mai de seama si la batrani, si le-au zis: „Noi ne-am legat cu mare blestem sa nu gustam nimic pana nu vom omori pe Pavel. Acum dar voi, impruna cu Soborul, da-ti de stire capitanului si rugati-l sa-l aduca maine jos inaintea voastra, ca si cum a-ti vrea sa-i cercetati pricina mai cu de-amanuntul; si pana sa ajunga el, noi suntem gata sa-l omoram.”

Ce oribil! Si acesti oameni erau religiosi. Acesti oameni aparau principiile lui Dumnezeu. Cum suntem noi oamenii! In numele lui Dumnezeu suntem in stare sa facem orice. Acesta a fost complotul pentru asasinarea apostolului, dar Dumnezeu avea un plan diferit pentru Pavel. El trebuia sa mearga la Roma si asa a si fost. Ofiterul roman a aflat despre acest complot, iar Pavel s-a folosit de privilegiile pe care i le dadea cetatenia romana si a spus comandantului sa ia masurile de rigoare. Dumnezeu ne da oportunitatea si se asteapta ca noi s-o folosim. Trebuie sa ne folosim de lege. Acest lucru nu inseamna ca nu avem incredere in Dumnezeu, ci ca avem incredere ca El a pus la dispozitia noastra lucruri pe care le putem utiliza ca sa ducem la bun sfarsit lucrarea Lui. Pavel s-a folosit de dreptul unui cetatean roman de a fi judecat la Roma. De ce? Pentru ca acolo printre oamenii religiosi era in mare pericol. Acei oameni studiau biblia in fiecare zi dar caracterul lor nu era schimbat, erau plini de ura si amaraciune. Asa ca Pavel avea sa fie mai sigur in Roma printre pagani. Fapte 23:23,24 spune:

„In urma a chemat pe doi sutasi si le-a zis: „La ceasul al treilea din noapte, sa aveti gata doua sute de ostasi, saptezeci de calareti si doua sute de sulitari ca sa mearga pana la Cezareea.” Le-a poruncit sa aduca si dobitoace pentru Pavel ca sa-l puna calare, si sa-l duca sanatos si teafar la dregatorul Felix.”

Sa ne aducem aminte ca un centurion avea in subordinea sa o suta de soldati. Asa ca o adevarata armata a mers cu Pavel ca nimeni sa nu-l poata vatama. Viata lui era in primejdie. Nu incaptea indoiala ca iudeii aveau toata intentia sa-l omoare. Dar el a fost dus la Cezareea ca sa se prezinte in fata lui Felix. Guvernatorii romani aveau centrul de comanda in Cezareea si doar in anumite ocazii se suiau la ierusalim. Pilat, spre exemplu, avea centrul de comanda in Cezareea. Guvernatorii romani preferau sa stea in Cezareea deoarece clima era mai placuta decat in Ierusalim.

In incheierea acestui studiu, vreau sa-ti spun ca Dumnezeu transforma cu Duhul Sau pe cei care se incred in Hristos si cea mai mare dovada ca ai gasit pe Isus si cunosti Cuvantul Sau este transformarea caracterului tau. Domnul Isus spune:

„Veniti la Mine toti cei truditii si impovarati si Eu va voi da odihna. Luati jugul Meu asupra voastra, si invatati de la Mine, caci Eu sunt bland si smerit cu inima; si veti gasi odihna pentru sufletele vostre.” (Matei 11:28,29)

Esti bland? Esti bland cu familia ta, in casa ta, la biserica? Respecti pe Dumnezeu? Respecti biserica Sa? Ce a facut Evanghelia in viata ta? Stii doar sa aperi traditii si sa ataci pe toata lumea pana la extrema de a dori sa faci rau oamenilor? Daca este asa, inseamna ca Isus nu a schimbat viata ta. Trebuie sa meditam la aceste lucruri cu toata seriozitatea.

Dumnezeu sa te binecuvinteze!

Traducerea si Tehnoredactarea: Maria Badea

www.7adventist.com/studiu/

lectiuneazs@yahoo.com